

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA A 12-A DUPĂ RUSALII

Tânărul bogat

Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului

SF. MC. LUP

**SF. SFINȚIT MC. IRINEU,
EPISCOPUL DE LUGDUNUM**

În Biserica Ortodoxă un rol important îl joacă tinerii, căci Biserica este mereu tânără și niciodată nu îmbătrânește.

**De ce sunt importanți tinerii?
Pentru că ei reprezintă viitorul.**

De aceea Biserica dintotdeauna a pus accent pe creșterea copiilor în duhul lui Dumnezeu. Mântuitorul Iisus Hristos a avut ucenici tineri, pe care i-a învățat, i-a sfințit și i-a trimis la propovăduire. Iar ei au făcut dovada că-L iubesc, și încă de tineri s-au jertfit pentru Hristos și Evanghelia Sa.

Acele martirice consemnează mărturisirea și faptele de credință a multor tineri. Este de ajuns să-i pomenim pe Sfântul Gheorghe, Sfântul Dimitrie, Sfânta Ecaterina, Sfânta Filoftea și alții ca să ne dăm seama cât de adânc ancorati au fost în învățătura lui Hristos și cum L-au mărturisit până la sânge.

Alții - ca și tânărul din Evanghelia de astăzi - din pruncie s-au silit să păstreze poruncile și încă din tinerețe au lăsat totul și au răspuns chemării Dumnezeiești, intrând în viața monahală. Este de ajuns să amintim de Sfântul Macarie Egipteanul, de Antonie cel Mare, de părintele Cleopa, de Sfântul Ioan Iacob Românul, de Sfântul Paisie de la Neamț și numărul lor ar continua la infinit, ca să ne dăm seama că încă din tinerețe omul trebuie să-și îndrepte calea după poruncile lui Dumnezeu. A fost o perioadă de mare tristețe în neamul nostru când tinerilor li se interzicea să participe la viața Bisericii. Eu unul fac parte din această generație. „Profesori” anume „pregătiți” căutau printr-o limbă de lemn să batjocorească tot ce-a avut mai sfânt neamul nostru și să distrugă în noi credința în Dumnezeu. Se luptau

TINERII ÎN BISERICĂ

să creeze „omul nou”, după chipul și asemănarea lor smintită și l-au creat. Și iată unde s-a ajuns! Oameni fără morală, fără frică de Dumnezeu, fără bun simț, cu fapte pe măsură. De aceea auzi astăzi de fete care-și vând propria viață, de bărbați care anulează libertatea, dându-se la fapte grele, la hoții, beții, droguri și altele de care părinții noștri se fereau pentru că aveau credință față de Dumnezeu și rușine față de oameni.

Ce-i de făcut? Biserica trebuie să-și continue lucrarea sa misionară de înnoire a lumii, ca acolo unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul. Tinerii să-și regăsească locul în Biserică, să-și recapete demnitatea, să-și găsească modele în Biserică între sfinți, să se facă ei după chipul lui Hristos, modelul desăvârșit. De la ultima spovedanie am fost plăcut impresionat să aflu mulți tineri care și-au îndreptat viața după poruncile lui Dumnezeu, care vin în biserică și citesc Psaltirea, care cântă în cor, care sunt la studii aici și în străinătate și care ne reprezintă cu cinste, olimpici, medici, profesori, ingineri. Care au umplut lumea și care ne reprezintă cu cinste ortodoxia în diaspora. Rămâne ca noi părinții să ne împlinim

față de ei următoarele datorii:

- 1) Să-i aducem pe lume ca rod al dorinței;
- 2) Să-i naștem duhovnicește (să-i botezăm, să-i învățăm legea lui Dumnezeu);
- 3) Să-i creștem în dragoste;
- 4) Să-i învățăm carte și meserii;
- 5) Să-i căsătorim;
- 6) Să strângem pentru ei, căci așa spune Scriptura și să-i certăm de la păcat, căci ei sunt datori față de noi să ne asculte, să ne iubească, și ne fie toiaș de sprijin și recunoscători până dincolo de mormânt. ❖

MULȚUMIRI

Tuturor celor care se implică permanent în activitățile Parohiei și care pun umărul la înfrumusețarea bisericii și construcția așezământului social.

De asemenea, tuturor celor care iau aminte în mod constant la nevoile Parohiei.

Iar pentru cei care s-au străduit în aceste săptămâni să ne fie aproape personal și material în organizarea hramului, sincerele noastre aprecieri.

Căci nimic din ceea ce ați jertfit pentru Biserica lui Hristos nu rămâne fără plată. Aici și în Ceruri. ❖

Preot paroh Dinu Pompiliu

TINERII PE DRUMUL DAMASCULUI

În căutarea lui Dumnezeu și a sinelui

Fiecare generație își are propria ei creștere: educațională, socială, profesională. Fiecare generație își are căutările sale pentru a se defini intelectual, cultural, spiritual. Alegerile și parcursul sunt determinate de convingerile personale, dar și de modul în care societatea și instituțiile, alături de familie, pun la dispoziția tinerilor mijloacele necesare și-i călăuzesc spre însușirea valorilor fundamentale.

Așa deci pentru fiecare tânăr vine momentul în care Îl caută personal pe Dumnezeu și se redefineste în funcție de modul în care Îi face loc în viața sa. Drumul este greu, căci el implică un efort comun, atât al familiei, școlii și societății, cât și al fiecărui tânăr în parte.

Dar Evanghelia de astăzi ne-a vorbit despre un tânăr din timpul lui Iisus care a venit la Acesta preocupat să găsească răspunsul la o întrebare, pe care astăzi puțini și-o mai pun: ce să facă ca să moștenească viața veșnică? Lucru bun căuta tânărul, căci își trăise toată viața împlinind poruncile lui Dumnezeu. Iar răspunsul final al Mântuitorului a fost să-și vândă toate averile și să vină să-I urmeze Lui. Iar tânărul a plecat mâhnit, căci era bogat, și mai mult decât atât, lipit de aceste bogății.

Astăzi însă, întrebarea ar fi ce să fac eu ca să-L cunosc pe Dumnezeu și vrerea Sa? Căci ne-am pierdut printre bogății, unele adevărate, altele închipuite, și ne-am lipit prea mult sufletul de ele, încât ele trăiesc în noi și nu noi prin ele. Am devenit chiar o anexă a bunurilor materiale. Deși credem că noi le stăpânim pe ele.

Tânărul din Evanghelia Îl știa din pruncie pe Dumnezeu, din familie, din Sinagogă, din societate. Iar viața sa era conformă cu Legea Lui. Tânărul de astăzi îl cunoaște mai puțin sau deloc din familie, dar are șansa de a-L descoperi în

școală și în biserică. Și a-I urma Lui. Dacă vrea, dacă poate, dacă-și găsește locul în Biserică.

Și totuși: mai este astăzi tânărul în căutarea lui Dumnezeu? Privind în biserică noastră la numărul tinerilor care vin, ai zice că da. Uitându-te la preocupările și integrarea socială a tinerei generații, ai tot dreptul să te îndoiești și să-ți pui multe întrebări. Căci așa-zisa libertate, care se învecinează sau se confundă de multe ori cu libertinajul, importul de non-valori educaționale și repere morale din lumea occidentală, dezvoltarea tehnologiei, au dus astăzi la modificarea radicală a nevoilor, standardelor, ocupațiilor și implicit a căutărilor noi generații. Uneori în bine, de cele mai multe ori în rău.

Unii, din afara țării, dar și din interior, sunt „deranjați” că în România sunt mulți creștini, se construiesc biserici, se predă religia în școală. Poate și pentru că românii sunt un popor profund religios, căruia pentru mai mult de patru decenii i s-a interzis sau limitat accesul la religie și Biserică, iar prigoana comunist-ateea a dat naștere unor noi martiri creștini.

Astăzi politica atee se întoarce pe altă ușă, propaganda și lupta anti-religie și anti-clericală revine pe ușa din spate, într-un mod mult mai subtil pentru noile generații. Căci generațiile vârstnice sunt deja vaccinate, și reușesc să separe mult mai bine manipularea, în special mediatică care, în mod evident, se face. Și nu

oricum, ci un scop bine urmărit.

Tânărul de astăzi este de fapt sub o presiune mediatică cu dublu scop. Primul este acela de a-l convinge să se detașeze cât mai devreme de sub tutela, educația și influența familiei și chiar a școlii, convingându-l pe tânărul de azi că el este mai deștept și știe mai multe decât îi pot transmite alții, respectiv familia și școala. De aici o aroganță a copilului și tânărului care s-a născut deja învățat și nu mai are nevoie de nimeni să-l învețe. Al doilea, de a-l determina pe tânăr să-și „trăiască viața” cât mai devreme, cu toate experiențele, deși nu este încă pregătit din nici un punct de vedere. Iar ruptura dintre generații se face din ce în ce mai devreme, lăsând tânărul, altfel foarte „deștept”, să primească lovituri, unele văzute, altele mai subtile, care-i afectează iremediabil viața și personalitatea.

Dar cea mai mare încercare a tinerilor este aceea că devin din ce ce mult anexe ale tehnologiei, ale lumii virtuale. O lume care îi trăiește ea pe ei, o lume care îi înstrăinează de familie, de prieteni, de societate, și ce este mai grav, de ei înșiși. Lumea virtuală a devenit un drog, a creat o dependență care nu poate fi văzută decât de cei care sunt în afară. În această cușcă imaginară au tot: informație, cunoaștere, de multe ori falsă cunoaștere, relații sociale, distracție, plăceri. Într-un cuvânt au „totul” și nu mai încap nimic altceva. Nici măcar viața adevărată, cu relații normale cu familia, cu prietenii, cu ceilalți oameni. Și în acest fel tinerii pierd contactul cu lumea reală, considerându-se superiori și neînțeleși în turnul lor de fildeş. Cel puțin față de „înapoiții” din familie – părinții, și din școală – profesorii.

Și totuși, acolo unde părinții și școala își fac temeinic datoria și realizează importanța educației și responsabilitatea pe care o au în a da copiilor și tinerilor o corectă îndrumare, tinerii se dezvoltă normal, relaționează bine cu cei din jurul lor, se împlinesc social, profesional, cultural și familial. Iar când înțeleg că fără Dumnezeu nimic nu este desăvârșit, își întorc fața spre El și descoperă, cu ajutorul părinților, profesorilor și preoților ce lucru prețios este să trăiască în acord cu legile dumnezeiești. Iar când alături de familie sau singur începe să vină la biserică, să participe la slujbe, să se spovedească și să se împărtășească, lumea sa interioară capătă alte orizonturi, iar el se deschide unor noi și valoroase experiențe, și chiar problemele de zi cu zi, temerile sale se rezolvă mai ușor și mai firesc. ♦

PENTRU NOI, HRAMUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI ESTE „PAȘTILE VERII”

Căci cum altfel am putea vorbi despre zilele din 14-16 august? De vineri până duminică, parohia noastră a trăit momente la fel de frumoase ca în Săptămâna Mare și de Paști!

Întreaga suflare a comunității Parohiei Șerban Vodă s-a adunat să-și sărbătorească ocrotitoarea, pe Maica Domnului. Vineri 14 august, după Sfânta Liturghie, preoții bisericii au scos cu slujbă din altar Sfântul Epitaf al Maicii Domnului și l-au așezat spre închinare pe un baldachin în mijlocul bisericii. Și chiar sub turla mare, unde de Prohodul Domnului se află Crucea Mântuitorului, acum se afla icoana Maicii Domnului Ierusalimiteanca. De altfel, aici a fost locul ei tot Postul, căci seară de seară ne-am adunat pentru a-i face Maicii Domnului slujba Paraclisului.

Mult așteptat a fost Prohodul Maicii Domnului, prilej unic de a medita nu atât la o dureroasă despărțire de Maica Domnului, prin moarte, ci la mutarea ei cu trupul alături de Fiul ei în Ceruri. Împărateasă a cerurilor, cea mai smerită ființă omenească de pe pământ a dăruit omenirii iertarea, împăcarea cu Dumnezeu și veșnicia. Într-un cuvânt Mântuirea. Căci Ea a binevoit să primească în pântece pe Cel Unul Născut, Fiul lui Dumnezeu.

Dar un lucru l-am remarcat în mod deosebit: așa cum Paștile adună mulți tineri și copii, așa și în aceste zile prezența lor masivă în biserică ne-a bucurat.

În procesiunea făcută în noapte pe străzile din jurul bisericii, cu Sfântul Epitaf al Adormirii Maicii Domnului, icoana Maicii Domnului Ierusalimiteanca, raclele cu moaștele Sfântului Paisie de la Neamț, a Sfântului Ierarh Luca al Crimeei și ale Sfântului Necunoscut de la Neamț, tinerii și copii au dat un plus de frumusețe și speranță. Căci ieșirea în lume, în stradă a Bisericii este o imagine explicită a vieții Bisericii în societate. Ea este chemată să-și facă mai mult simțită prezența în Cetate. Să aline, să cheme, să ofere modele. Dar mai ales să ne facă pe toți să înțelegem că Biserica este o corabie a Vieții ce ne poartă prin lume. De noi depinde să călătorim cu Ea. Căci din păcate azi trăim într-o lume din ce în ce mai secularizată, ce-și refuză urcarea și apartenența la Corabia Mântuirii, preferând-o naufragiului în ape negre, tulburi și adânci.

Sărbătoarea sufletelor noastre a continuat și de hram, de Adormirea Maicii Domnului, dar și de 16 august, ziua Sfinților Martiri Brâncoveni. Cu admirație pot spune că niciodată în biserică noastră n-am văzut la o sărbătoare atât de mulți enoriași îmbrăcați în straie populare, în costume sau ii. Iar

numărul copiilor îmbrăcați tradițional a fost mare. Un gând bun pentru mamele care au înțeles să insuflă în mod delicat în inimile copiilor lor dragostea de neam și de tradițiile poporului român. Privindu-i pe toți cum poartă cu mândrie costumul popular, cum unii au scos din lada de zestre a părinților straie neprețuite, valoroase prin vechime, autenticitate, dar și prin faptul că au aparținut părinților sau bunicilor lor, am avut impresia că însuși neamul românesc, creștin ortodox de două milenii, se așează la masa veșniciei. Într-o zi în care își sărbătorește Maica sau Sfinții Martiri, cei care i-au făcut loc poporului român acolo sus, în Biserica triumfătoare din ceruri. Multe putem simți, dar și învăța când în biserică, mai ales la sărbători, dar și în toate duminicile, venim îmbrăcați în portul românesc. Decență, frumusețe, tradiții. Poate mai ales respect față de locul în care intrăm. Căci aducem cu noi noblețea unui veșmânt simplu, dar bogat în creativitate și vechi simboluri. Care ne îmbracă în sens. Iar prin haina noastră arătăm cinstire casei Domnului, Împăratului și prietenilor Săi, sfinții.

Ca de obicei, în aceste zile am avut parte de o Liturghie arhierască, căci de ziua Sfinților Martiri Brâncoveni slujba a fost ținută de Înalt Preasfințitul Varlaam Ploieșteanul, episcop-vicar patriarhal, după ce Sfânta Liturghie de hram a oficiat-o Prea

Cucernicul Arhimandrit Veniamin Goreanu, consilier eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Numai participând la aceste momente, Prohod, procesiune, Sfânta Liturghie de Hram și de praznicul Sfinților Martiri Brâncoveni, poți să încerci sentimente speciale, de adâncă trăire spirituală, dar și de comuniune cu ceilalți enoriași. Cântând împreună privesne Maicii Domnului sau numai ascultând balada Sfântului Voievod Constantin Brâncoveanu, simți creștinește și românește, așa cum de veacuri românul a dăinuit pe aceste meleaguri, având două coordonate: credința în Dumnezeu și dragostea de neam.

Românii trebuie să redescopere de ce prezența lor în biserică, la sfintele slujbe trebuie să fie o necesitate și o dorință personală permanentă. Pentru că nu Biserica are nevoie de noi, ci noi suntem vii și desăvârșiți numai în Biserică și prin Biserică.

Iar șansa ca acest neam să mai dăinuie, deși la porțile lui se dau lupte mari ca el să-și piardă identitatea, valorile și bogățiile, este ca tinerii să înțeleagă de ce Împărăția Cerurilor începe în Biserica luptătoare, cea văzută de aici, iar trăirea în legile lui Dumnezeu nu numai că ne trimite în veșnicia mântuitoare, dar încă de aici ni se deschid drumuri și cunoașteri pe care nimic din această lume nu le poate egala. ❖

TĂIEREA CAPULUI SFÂNTULUI PROOROC IOAN BOTEZĂTORUL

Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan, a fost înaintea Domnului nu numai cu nașterea, ci și cu moartea sa. Așa cum Domnul Hristos a pățimit pentru păcatele oamenilor, tot așa și Înaintemergătorul Său a îndurat moartea mucenicească, pentru fărădelegile lui Irod.

În anul 31, tetrarhul Irod Antipa al IV-lea, fiul lui Irod cel Mare, s-a dus la Roma la împăratul Tiberiu. Pe drum, s-a oprit în casa fratelui său Filip. Aici s-a aprins de patimă pentru soția fratelui său, Irodiada, care i-a promis că se va căsători cu el dacă se va despărți de soția sa, adică de fiica lui Areta, împăratul Arabiei cu care era căsătorit de mult timp. Când s-a întors de la Roma, Irod Antipa și-a alungat soția lui legitimă și s-a căsătorit cu Irodiada, împotriva legii. Pentru această nelegiuire, Ioan Botezătorul, păzitorul Legii lui Dumnezeu și propovăduitorul pocăinței, îl muștră pe Irod înaintea tuturor: „Nu ți se cade să ții pe femeia fratelui tău” (Marcu 6, 18).

Irod, nesuferind muștrările proorocului, este îndemnat de Irodiada, care, plină de mânie, voia să-lucidă, dar nu putea, oprind-o chiar Irod însuși. Temându-se chiar că poporul îl va ucide pe Ioan, Irod a poruncit totuși să-l prindă și să-l închidă pe acesta în temniță.

Sosind ziua sa de naștere, Irod a poruncit să se facă ospăț mare. La acest ospăț, fiica Irodiadei, Salomeea, jucând și plăcând lui Irod și celor ce ședea cu el, acesta i-a făgăduit, amețit de băutură, că-i va da orice îi va cere, până chiar la

jumătate din împărăția sa. Irodiada și-a sfătuit fiica să ceară capul Sfântului Ioan Botezătorul. Irod s-a tulburat auzind aceasta, dar a dat totuși poruncă să fie tăiat capul lui Ioan și adus pe tepsie.

Fapta lui Irod nu a rămas nepedepsită, deoarece Areta, pentru a se răzbuna de supărarea adusă fiicei lui a cucerit castelul Maherus și o parte din pământul Iudeii. După ceva timp, Irod s-a dus la Roma ca să obțină titlul de rege de la împăratul Caligula, ca și fratele său,

Agripa. Împăratul însă aflase că se unise cu parții, că uneltea împotriva romanilor și că se pregătea să înarmeze 70.000 de oameni. Pentru acestea i-a luat stăpânirea tetrarhiei Iudeii, i-a confiscat averea și l-a exilat (în anul 38) împreună cu Irodiada, mai întâi la Lugdun (Lyon) în Galia și apoi la Iliard în Spania. Astfel, Irod s-a sfârșit acolo în mizerie și boală, după ce mai întâi a văzut groaznica moarte a Salomeei. ❖

Sursa – basilica.ro

SFINȚII ADRIAN ȘI NATALIA Taina căsătoriei sfințită prin mucenicie

Model pentru tineri, pildă pentru ridicarea cununiei la sfințenie. Căci numai în Dumnezeu ne descoperim rostul pe pământ și menirea noastră. Ne-am obișnuit să gândim limitat, căci viața devine pentru mulți doar o pescuire a plăcerilor, o înrobire în preocupări mici și de multe ori meschine. Cu inteligență, demnitate și curaj, insuflați de bunul Dumnezeu, putem ridica vălul preocupărilor frivole și limitate, și să tindem la asemănarea cu Dumnezeu.

Vreau să vă pun la suflet, mai ales tinerilor, un model de sfințenie, un model desăvârșit de tineri creștini, care au iubit dincolo de efemer și neputințele omenești, pe Cel care dăruiește mai mult decât ar putea obține sau realiza omul pe acest pământ: un loc în împărăția veșnică. Trăitor în timpul lui Maximian, Adrian, păgân, pretor în Nicomidia, o ia de soție pe Natalia, creștină. Iubindu-se unul pe altul, soția credincioasă pregătește inima soțului ei pentru a deveni creștin. Lucru care se înfăptuiește după ce Adrian asistă la persecuția a 23 de bărbați creștini. Când împăratul află că Adrian vrea să devină și el creștin, îl întreabă: „Ți-ai

pierdut mințile?” Iar tânărul Adrian, de numai 28 de ani spune: „Abia acum mi le-am regăsit.” Este aruncat în temniță și torturat. Neînduplecându-l să-și renege credința, i se îngăduie să plece acasă pentru a-și lua rămas bun de la familie înainte de a fi executat. Poate și cu gândul că văzându-i pe ce dragi i se va înmuia inima și va renunța la credința creștină de bună voie. Natalia, văzând că Adrian se întoarce acasă, încuie ușa, temându-se că soțul ei s-a lepădat de Hristos și de aceea a fost eliberat. Dar dându-și seama de scopul revenirii acasă, supărarea i se schimbă în bucurie. După ce și-a luat rămas bun de la toată familia, Adrian s-a întors împreună cu Natalia la temniță, dându-i sfaturi ce să facă cu averea sa. Pe drum ea l-a îndemnat să nu se îngrijească de cele pământești, ci să cugete la bunătățile cerești.

După torturi prelungite, împăratul a poruncit ca brațele și picioarele mucenicilor să fie zdrobite cu ciocanul pe nivel. În aceste chinuri și-au dat duhul Adrian și cei 23 de creștini.

După câteva zile de la trecerea lor la cele veșnice, Natalia l-a văzut pe Adrian în vedenie și acesta i-a descoperit că în curând va veni și ea în lumina cerească. Natalia și-a dat duhul, alăturându-se soțului ei în împărăția lui Dumnezeu. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 23 - 30 AUGUST 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 23 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 12-a după Rusalii (Tânărul bogat) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 26 august	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 26 august	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 28 august	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 28 august	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 29 august	07 ³⁰ -11 ³⁰	Tăierea cinstului cap al Sf. Proroc Ioan Botezătorul (Post) Utrenie, Sfânta Liturghie
Sâmbătă 29 august	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 30 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 13-a după Rusalii (Pilda lucrătorilor celor răi) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI